

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

12

wrzesień 2017

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. Wysłuchaliśmy przypowieści Chrystusa o talentach. Każdy otrzymał talenty stosownie do zadań, jakie mu Bóg powierza. Rozważamy tę przypowieść w pierwszą sobotę miesiąca i pytamy o talenty, jakie otrzymała Matka Najświętsza. Ona została najhojniej obdarowana, gdyż otrzymała wyjątkową misję w dziele zbawienia świata. Liczba dziesięć w odniesieniu do Niej byłaby tylko symboliczna. Ona jest postawiona ponad wszystkimi miastami i całym królestwem. Jest Królową nieba i ziemi.

2. Jakie talenty otrzymała od Boga Maryja? Jest ich wiele, ale wszystkie związane są z Jej powołaniem do bycia Matką Syna Bożego. To był Jej największy przywilej, a z nim łączyło się największe obdarowanie i z niego wynikały najtrudniejsze zadania. Ze względu na tę misję pierwszym darem, jaki otrzymała, było Niepokalane Poczęcie. Bóg zachował Ją od skazy pierworodnej, a Ona w ciągu całego swego życia pozostała w pełni wierna Bogu. Nigdy nie popełniła grzechu myślą lub słowem, czynem lub zaniedbaniem. Dziś, w pierwszą sobotę, w sposób szczególny czcimy Jej Niepokalane Serce. Takie ofiarował Jej Bóg, a Ona ten skarb zachowała i pomnożyła. Pomnożyła w tym sensie, że to Serce było coraz bardziej przeniknięte działaniem Boga. W chwili Zwiastowania zstąpił na Nią Duch Święty, który nie tylko sprawił cud poczęcia Jezusa w Jej łonie, ale nappełnił również Jej Serce nowymi łaskami. Ona każdego dnia poddawała się prowadzeniu Ducha Świętego i otwierała się na nowe dary i nowe zadania. Na Golgocie została Matką Kościoła i przyjęła za swoje dzieci wszystkich odkupionych przez Jezusa, Jej Syna.

3. Patrząc na przykład Jej życia, lepiej rozumiemy prawdę, że szczególnym talentem, jaki otrzymujemy od Boga, by go pomnażać, jest nasze powołanie do pełnego zjednoczenia z Bogiem w wolności od grzechu, z sercem czystym i wypełnionym obecnością Pana. Inne talenty służą temu jednemu. Chcemy za te dary dziękować Bogu, a także Maryi. Chcemy również wynagradzać Jej za niewdzięczność i bluźnierstwa, z jakimi się spotyka od ludzi. Dziś przepraszamy za tych, „którzy urągają Jej bezpośrednio w Jej świętych wizerunkach”.

MEDYTACJA O TAJEMNICACH RÓŻAŃCA

Kolejna pierwsza sobota miesiąca. Wraz z Maryją wchodzimy na szlak wyznaczony przez tajemnice bolesne, aby rozważać „miłość jaką Bóg ma ku nam”.

(Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu).

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują.

Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Świątym. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Panie Jezu, pomóż nam w rozważaniu i poznawaniu bezwarunkowej miłości Ojca, którą darzy On swoje stworzenie. Tak często powtarzamy za św. Janem, że «Bóg jest miłością», ale tej miłości Boga do nas niełatwo nam uwierzyć i na nią odpowiedzieć. A przecież «kto nie miłuje, nie zna Boga» (por. 1J 4,8). Odnów, o Panie, naszą miłość.

L1: Z Pierwszego Listu św. Jana Apostoła: „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim” (1J 4,7-8.16).

L2: Rozważanie tajemnic różańca świętego to wielka lekcja o Bogu, bezwzględnie wiernemu swojej odwiecznej miłości do człowieka. Ta miłość wyraziła się w tym, że Ojciec «zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu» (1J 4,9). Od Niego mamy uczyć się prawdy o miłości, która jest z Boga i jest życiodajna, to znaczy daje nam życie Boże.

L1: Tej prawdy uczymy się najpierw w tajemnicach radosnych, w których «Bóg, który jest Miłością» i który «pierwszy nas umiłował» (1J 4,10) przyjmuje ciało z Maryi Dziewicy, by stać się człowiekiem. Ten, w którym ma początek wszelkie istnienie i wszelka miłość, uświęca, napełnia Bożą miłością niewinność wieku dziecięcego, codzienny trud życia rodzinnego i ludzkiej pracy, oraz pomoc i niesienie Chrystusa - Miłości drugiemu człowiekowi.

L2: «Kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim» - uczy św. Jan, który uważnie słuchał nauczania Mistrza z Nazaretu. Rozważamy to nauczanie w tajemnicach światła. Chrystus jest Słowem posłanym od Ojca. Głosi On królestwo i wzywa do nawrócenia wędrując po izraelskiej ziemi. W tajemnicy chrztu w Jordanie oraz w czasie wesela w Kanie zapowiada znaki miłości Boga - sakramenty święte. W Wieczerniku pozostawia swój testament: «Wytrwajcie w miłości mojej!» i ustanawia sakrament miłości - Eucharystię, w której pozostaje z nami na zawsze.

L1: Miłość Boga do człowieka najpełniej wyraża krzyż Chrystusa. Zanurzyć się w rozważaniu tajemnic bolesnych, to zanurzyć się w tej miłości, która «życie swoje oddaje». Osądzenie, biczowanie, ukoronowanie, niesienie krzyża, ukrzyżowanie to kolejne znaki tej miłości. Objawia się ona również w macierzyńskiej miłości Maryi, która pod krzyżem stała się naszą Matką.

L2: Tajemnice chwalebne - zmartwychwstanie, wniebowstąpienie, zesłanie Ducha Świętego - to odkrywanie prawdy o zwycięstwie Bożej miłości nad grzechem i śmiercią, odkrywanie tajemnicy odkupienia człowieka i napełniania go Duchem Świętym. Ta Boża miłość domaga się od nas odpowiedzi, wypełnienia słów Chrystusa: «przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili i by owoc wasz trwał». Na tej drodze prowadzi nas Maryja, Matka pięknej Miłości, wniebowzięta Królowa nieba i ziemi.

L1: Chrystus pyta każdego z nas: « Czy miłujesz mnie? Czy miłujesz mnie bardziej?» Każdego dnia bardziej? Wejść w głębię swego serca. Tam znajdziesz odpowiedź. Miłość jest w tobie. To Boży dar. Popatrz w przyszłość i nie bój się odpowiedzieć Chrystusowi «tak». On pierwszy nas umiłował... umiłował do końca (por. św. Jan Paweł II, *Lednica*, 29.05.2004).

Adoracja i medytacja w ciszy.

Śpiew: *Hymn o miłości* lub inny.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

Matka Najświętsza prosiła, aby w pierwszą sobotę miesiąca odmówić jedną część różańca. Wynagradzajmy Jej w tej modlitwie za zniewagi, jakich Ona doznaje od ludzi.

P: Darem miłości człowieka do Maryi, przewodniczki w wytrwałej odpowiedzi człowieka na Bożą miłość, są niezliczone Jej ikony i obrazy. Rozważając tajemnice bolesne różańca świętego wynagradzajmy naszej Matce za grzechy tych, którzy Jej urągają w tych świętych wizerunkach i bezczeszczą je.

Witaj Królowo. Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Modlitwa w Ogrójcu

P: Panie Jezu, to miłość zaprowadziła Cię do Ogrójca, by przyjąć kielich gorzkiej męki, pokonać grzech i śmierć oddzielające człowieka od Bożej miłości. Dziękujemy Ci za to, Panie, i prosimy ucz nas miłości, która «nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą» (1Kor 13,6).

L3: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Biczowanie

P: Panie Jezu, badacze Całunu Turyńskiego odkrywają przed nami ogrom kaźni biczowania, jakiego doświadczyłeś z miłości do nas. Tej miłości, która bierze na siebie każdy nasz grzech. Dziękujemy Ci za to, Panie, i prosimy, ucz nas miłości, która «we wszystkim pokłada nadzieję» (1Kor 13,7).

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Cierniem ukoronowanie

P: Panie Jezu, ludzka pycha, złość i nienawiść nałożyła Ci na głowę najbardziej bolesną, cierniową koronę. Przyjąłeś ją z miłości do nas. Dziękujemy Ci za to, Panie, i prosimy, ucz nas miłości, która «jest łaskawa, nie zazdrości, nie szuka pokłasku, nie unosi się pychą» (1Kor 13,7).

L3: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Droga krzyżowa

P: Panie Jezu, krzyż, który przyjąłeś na swoje ramiona nie przestaje mówić o Bogu Ojcu, który jest nieskończenie wierny miłości do człowieka. I o tym, że ta miłość jest potężniejsza od każdego zła, w które jesteśmy uwikłani. Dziękujemy Ci za to, Panie, i prosimy ucz nas miłości, która «wszystko znosi i wszystko przetrzyma» (1Kor 13,7).

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Śmierć na krzyżu

P: Panie Jezu umierający na krzyżu, Twoje przebite włócznią Serce pulsuje odkupieńczą miłością, która ma moc przezwyciężenia każdego grzechu. W Nim ma źródło wszelka miłość w naszych ludzkich sercach. Dziękujemy Ci za to, Panie, i prosimy ucz nas, że «miłość nigdy nie ustaje» (1Kor 13,8), pomóż «wierzyć miłości, jaką Bóg ma ku nam» (por. 1J 4,16).

L3: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.

(Można odmówić inne modlitwy, jeśli taka jest praktyka we wspólnocie. Jeśli modlitwa była przeżywana przed wystawionym Najświętszym Sakramentem, następuje błogosławieństwo).

Opracowanie: Wspólnota Żywego Różańca Archidiecezji Krakowskiej. Redaktor: Ks. Stanisław
Szczepaniec. Adres redakcji: ul. Franciszkańska 3, 31-004 Kraków; www.zr.diecezja.pl.
Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl